

μουσική/ music: Yann Tiersen
ερμηνεύουν/ performers: Δανάη Χρηστακάκου/ Danaï Christakakou, Τίνα Χατζησταύρου/ Tina Hadjistavrou
μοντάζ/ editing: Γιώτης Βραντζός / Yotis Vrantzas
παραγωγή/ production: Kenitarem
Ελλάδα / Greece

Η χορογραφία βασίστηκε αποκλειστικά στην συγκεκριμένη μουσική. Η ιδέα ήταν να γίνει εικόνα η μελωδία μέσω της κινησιολογίας.
 The choreography was based exclusively on the specific music. The idea was to make the melody into an image through kinesiology.

4 : 2 : 3
2007/ 4'

σκηνοθέτης/ director, διεύθυνση φωτογραφίας/ photography: Μανώλης Ηλιάκης/ Manolis Iliakis
χορογράφος/ choreographer, ερμηνεύει/ performer: Φίλιππος Μέντες/ Philippos Mendes
μουσική/ music: Στέλιος Λιβανός / Stelios Livanos
μοντάζ/ editing: private [egotism]
παραγωγή/ production: private [egotism]
Ελλάδα / Greece

Το video είναι μια προσπάθεια επανερμηνείας του μύθου της σφίγγας. Διερευνάται ο τρόπος με τον οποίο 4, 2 και 3 σημεία στον διδιάστατο ή τρισδιάστατο χώρο λειτουργούν σε σχέση με την κίνηση ενός performer. Τα σημεία στο χώρο είτε ορίζονται από το ανθρώπινο σώμα, είτε υπάρχουν εκ των προτέρων. Κάθε αριθμός συνδέεται και με αντίστοιχους συμβολισμούς.

Ο Μανώλης Ηλιάκης έχει σπουδάσει design και σκηνογραφία στην Ελλάδα, τη Γερμανία και την Αγγλία. Το ερευνητικό του ενδιαφέρον επικεντρώνεται στα σημεία συνάντησης αρχιτεκτονικής, χορού και ψηφιακής τεχνολογίας. Πρόσφατα στο πλαίσιο του προγράμματος project|exchange 2005 και του VideoDance - Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης δημιούργησε ένα video στο οποίο ο αρχιτεκτονικός χώρος, η χορευτική κίνηση και η μουσική συνυπάρχουν με έναν ιδιαίτερο τρόπο. Έχει παρουσιάσει videos και video installations στην 11η Biennale Νέων καλλιτεχνών, στο Festival Medieterra 02, κ.α. Διδάσκει αρχιτεκτονική σύνθεση στη Σχολή Βακαλό και εργάζεται ως αρχιτέκτονας Spatial Designer. Άρθρα και δοκίμιά του έχουν δημοσιευτεί σε ελληνικά και ξένα περιοδικά.
 This video is an effort to reinterpret the myth of the sphinx. It explores the way in which 4, 2 and 3 points in two-dimensional or three-dimensional space function in relation to a performer's movement. The points in space are either designated by the human body or they already exist. Each number is linked to its respective symbolisms.

Manolis Iliakis studied design and set designing in Greece, Germany and England. His research interest focuses on the meeting points between architecture, dance and digital technology. Recently, as part of the project|exchange 2005 and the TIFF's VideoDance, he made a video in which architectural space, dance movement and music co-exist in a special way. He has presented videos and video installations at several events, including the 11th Biennale of Young Artists and the Medieterra 02 Festival. He teaches architectural synthesis at the Vakalo School of Art and Design and works as an architect/spatial designer. His articles and essays have appeared in Greek and foreign periodicals.

Το Occurrence of Transgression είναι ένα έργο που πραγματεύεται, μέσα από την κίνηση και την εικόνα, θεμελιώδη υπαρξιακά ζητήματα και έννοιες όπως της γένεσης και του έρωτα. Η ύπαρξη είναι αυθύπαρκτη και μόνη, μέχρι τη στιγμή της ένωσης. Δεν γεννιόμαστε μόνο μία φορά, μα περισσότερες, όσο υπάρχουμε. Η επιθυμία μας δεν είναι μονοσήμαντη. Ο Άρης Προδρομίδης είναι εικαστικός καλλιτέχνης (video art, performances, installations). Από το 1980 έως το 1990 εκπροσώπησε την Ελλάδα στις Biennale του Παρισιού, του Μόντρεαλ, της Σόφιας, της Βαρκελώνης, της Λισαβώνας, του Μπιμπιάο και πιο πρόσφατα στο "Insite" της Documenta 10, στο Κάσσελ. Διδάσκει στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης.

Η Θωμαή Μαγγανάρη από το 2004 έως τώρα έχει συνεχείς εμπειρίες στον μοντέρνο χορό, στον ισπανικό χορό butoh και στο θέατρο. Έχει συμμετάσχει σε σεμινάρια και performances στην Ισπανία, τη Γαλλία, τη Δανία και την Ελλάδα. Through movement and image, Occurrence of Transgression addresses fundamental existential issues and concepts such as creation and love. Existence is self-existent and alone, until the moment of union. We are not only born once, but several times, as long as we exist. Our desire is not univocal.

Aris Prodromidis is a visual artist (video art, performances, installations). Between 1980 and 1990 he represented Greece at the Biennales in Paris, Montreal, Sofia, Barcelona, Ljubjana, and Bilbao, and, more recently, at "Insite", staged as part of Documenta 10 in Kassel. He teaches at the Aristotle University in Thessaloniki. Since 2004, Thomai Manganari has been gaining extensive experience in modern dance, Japanese butoh dance and the theater. She has attended seminars and performances in Japan, France, Denmark and Greece.

When Boys Lift
2006/ 2'

σκηνοθέτης/ director: Θοδωρής Τζανταρμάς/ Thodoris Dzandarmas
χορογράφος/ choreographer: Βερονίκη Τσουγκράνη/ Veroniki Tsougrani
Ελλάδα / Greece

Ο Θοδωρής Τζανταρμάς έχει κάνει σπουδές στην κατασκευή και σχεδιασμό κοσμημάτων, σεμινάρια σε βίντεο τέχνη και τρισδιάστατη κινούμενη εικόνα και είναι επίσης αυτοδίδακτος στη ζωγραφική. Έχει συμμετάσχει με video art σε φεστιβάλ στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, όπου παρουσίασε δουλειά του σε φεστιβάλ βίντεο (VAIA - Βαλένθια, Luksu Festival - Κέρσκο, Σλοβενία, Action 2005 - Ταϊβάν, Unimovie - Πεσκάρα, Ιταλία). Η Βερονίκη Τσουγκράνη είναι πτυχιούχος της Ανώτερης Σχολής Χορού Ραλλού Μάνου. Χορεύτρια στο Ελληνικό Χορόδραμα και στο Χοροθέατρο του ΚΘΒΕ. Από το 2002 έχει ιδρύσει την ομάδα χορού B+6. Εργάζεται ως καθηγήτρια σύγχρονου χορού στη Σχολή Χορού του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Thodoris Dzandarmas has studied jewelry making and design, has given seminars on video art and 3D animation, while he is also a self-taught painter. He has shown his video art in Greece and abroad, at various video festivals: VAIA - Valencia, Luksu Festival - Kersko, Slovenia, Action 2005 - Taiwan, Unimovie - Pescara, Italy). Veroniki Tsougrani is a graduate of the Rallou Manou Higher School of Dance and a dancer at the Elliniko Horodrama and the Dance Theater of the State Theater of Northern Greece. In 2002 she founded the B+6 dance group. She teaches modern dance at the Dance School of the Municipality of Thessaloniki.

Socos: Ακουστικός και εικαστικός performer, του the live project band, των οποίων οι ζωντανές παραστάσεις είναι ταξίδια μέσα από την απεικόνιση του ήχου και την performance ζωντανού χορού. Σοφία Μάντη: Performer και χορογράφος, γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Είναι η εγγεγραμμένη δασκάλα στη Βασιλική Ακαδημία Χορού και έχει συνεργαστεί με σχήματα, όπως Χοροθέατρο Ξυπόλητος, Flux, Συν+εργασία και το live project band, σε διάφορες παραγωγές. Τα τελευταία χρόνια εργάζεται ως δασκάλα και χορογράφος της ομάδας Δρυός τόπιου του Πανεπιστημίου Αθηνών. Έχει κάνει τη χορογραφία για μικρού μήκους ταινίες που προβλήθηκαν στο Φεστιβάλ της Δράμας. <http://myspace.com/mtisophia>

An expressive improvisation on the following "Clinging and repulsion are the two main features of perpetual movement, that which we mistake refer to as "I", within the cycle of deteriorating. The cycle hides in its shadow and, regrettably, shadow often prevents us from seeing the role of exaltation. The hyperhythmic nature of the choir on the road to deterioration causes the activation of more delicate levels of consciousness. And each choice has its own unique charm." Karma Trinle Dorje

Socos: Audio and visual performer, member of the live project band, whose live performances are trips through sound visualization and live dance performance.

Sofia Manti: A performer and choreographer, she was born and raised in Athens. She is a pre-registered teacher of the Royal Academy of Dance and has collaborated with several dance companies such as Xipolytos Dance Theater, Syn+ergasia and the live project band, in various productions. During the past several years she has been the dance teacher as well as the choreographer of the Dryos Topi dance company of the University of Athens. She has choreographed short films that were screened at the Short Film Festival of the City of Drama. <http://myspace.com/mantisophia>

Απ' τα κόκκαλα βγαλμένη/ From the Graves of our Slain
2007/ 9'

σκηνοθέτης/ director, διεύθυνση φωτογραφίας/ photography, παραγωγή/ production: Τάσος Λάγγης/ Tassos Langis
μουσική/ music: Aube (Akifumi Nakazima)
ερμηνεύει/ performer: Μαρίσα Τριανταφυλλίδου/ Marisha Triantafyllidou
μοντάζ/ editing: Ιωάννης Χαλκιαδάκης/ Io Chalkiadakis
Ελλάδα / Greece

Η ταινία βασίζεται στην υπόθεση της εμφάνισης του φαντάσματος μιας νεκρής κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής παρέλασης της 25ης Μαρτίου. Η γυναίκα έρχεται από το παρελθόν: η «κάθαρη παράδοση και σταθής κίνηση» της βρίσκεται αντίθεση με τη μαζική «οριζόντια» κίνηση των αρχών, τις οποίες εκπροσωπούν και οι στρατιώτες και οι θεατές.
 Η performance της Μαρίαςσας βασίζεται στην υπόθεση της εμφάνισης του φαντάσματος μιας νεκρής κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής παρέλασης της 25ης Μαρτίου.